

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลของน้ำส้มและน้ำมะนาว ที่มีอินและวิสกีผสมอยู่ต่อการรับรู้ แอลกอฮอล์ และศึกษาอิทธิพลของอินและวิสกีผสมในน้ำส้มและน้ำมะนาวต่อการรับรู้ แอลกอฮอล์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสมการณ. เคมีของนํ้าส้มและน้ำมะนาวที่ผสมแอลกอฮอล์กับนํ้าส้มและน้ำมะนาวที่ผสมแอลกอฮอล์มาก่อนต่อการรับรู้อิน และวิสกีผสมในน้ำมะนาวและน้ำส้ม

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนิสิตปริญญาตรีและนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2517 ทั้งหญิงและชาย จำนวน 82 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้ความ สุ่มครใจเป็นเกณฑ์ โดยรับสมัครนิสิตผู้สนใจภายในคณะครุศาสตร์ ไม่จำกัดเพศ วัย และ ระดับชั้นที่เรียน

เครื่องมือเครื่องใช้

กำหนดให้ผู้รับการทดลองเป็นผู้ดื่มแอลกอฮอล์ ผสมน้ำส้มและน้ำมะนาวตามลำดับ คือ แก้วที่ 1 มีแอลกอฮอล์ 0 เปอร์เซ็นต์ แก้วที่ 2 .99 เปอร์เซ็นต์ แก้วที่ 3 1.96 เปอร์เซ็นต์ แก้วที่ 4 2.91 เปอร์เซ็นต์ และแก้วที่ 5 3.65 เปอร์เซ็นต์ แอลกอฮอล์ มี 2 ชนิด คือ อินและวิสกี ซึ่งผู้รับการทดลองจะดื่มเพียงชนิดใดชนิดหนึ่ง โดยผู้ทดลอง เป็นผู้กำหนดและไม่ได้อ้างให้ ผู้ถูกทดลองทราบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความถี่ของการตอบว่า "มี" แอลกอฮอล์ผสมในน้ำผลไม้ตั้งแต่แก้วที่ 1 ถึงแก้วที่ 5
2. คำนวณการอยุ่ละของความถี่ของการตอบ "มี" แอลกอฮอล์ผสมในน้ำผลไม้ แก้วที่ 1-5 และหักออกด้วยเปอร์เซ็นต์ ของการตอบว่า "มี" ในแก้วที่ 1
3. ทดสอบความแตกต่างระหว่างการ รับประทานและวิสกี้ โดยวิธีทดสอบค่าไคสแควร์
4. ทดสอบความแตกต่าง ระหว่างน้ำมะนาวและน้ำสมต่อการ รับประทานแอลกอฮอล์ โดยวิธีทดสอบค่าไคสแควร์
5. หากหาความสัมพันธ์ระหว่างแอลกอฮอล์กับน้ำผลไม้ โดยวิธีทดสอบค่าไคสแควร์
6. เปรียบเทียบการ รับประทานแอลกอฮอล์ระหว่างกลุ่มที่ เคยมีประสบการณ์ในการดื่ม กับกลุ่มที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการดื่มแอลกอฮอล์มาก่อน โดยวิธีทดสอบค่าไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความถี่ของการ รับประทาน-เพิ่มขึ้นตามปริมาณแอลกอฮอล์ ในน้ำผลไม้แต่ละแก้ว
2. เทอร์ไฮโดรคสมบูรณ์ของการ รับประทานวิสกี้ต่ำกว่าเทอร์ไฮโดรคสมบูรณ์ของการ รับประทาน
3. กลิ่นและรสของน้ำผลไม้ไม่มีอิทธิพลต่อการ รับประทานแอลกอฮอล์
4. ประสบการณ์ในการดื่มแอลกอฮอล์ไม่มีอิทธิพล ต่อการ รับประทานแอลกอฮอล์ที่ผสมในน้ำผลไม้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. การวิจัยนี้ได้กำหนดให้แอลกอฮอล์เป็นยีนและไวรัสกึ่ง ซึ่งมีศึกษากัน 35 และ 45 ตามลำดับ และใช้น้ำมะนาวและน้ำส้มเป็นสารผสม ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะกำหนดให้ใช้แอลกอฮอล์และน้ำผลไม้ชนิดอื่นบ้าง
2. การวิจัยนี้ ผู้ทดลองมีใ้ควบคุมตัวแปรบางประการ ได้แก่ อุณหภูมิของห้องทดลองและเสียงรบกวนนอกห้องทดลอง ซึ่งมีอิทธิพลต่อทรานสโกลคัสสมบูรณของการรับรูควาย ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรควบคุมอุณหภูมิของห้องทดลองให้เ็นระดับคงที่ เพราะการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิภายในห้องทำให่กลืนแอลกอฮอล์ที่ระเหยออกมาจากน้ำผลไม้ไม่เท่ากัน นอกจากนี้การให้ห้องเก็บเสียงจะช่วยให้ผู้รับการทดลองมีสมาธิในการตัดสินใจ ทรานสโกลคัสสมบูรณของการรับรูได้ดีขึ้น
3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น อายุและเพศของผู้รับการทดลองว่ามีอิทธิพลต่อทรานสโกลคัสของการรับรูแอลกอฮอล์ควายหรือไม่
4. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของประสบการณ์ต่อการรับรูแอลกอฮอล์ต่อไป โดยจัดผู้รับการทดลองที่ไม่เคยดื่มเหล้ามาก่อนเลย เปรียบเทียบกับผู้ที่เคยดื่มเหล้ามั้งที่ผสมและไม่ผสมในเครื่องดื่มอื่นมาแล้ว เพื่อว่าจะแยกกลุ่มของผู้ที่ประสบการณ์และผู้ที่ไม่ประสบการณ์ออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด และจะทำให้ผลการวิจัยปรากฏอย่างชัดเจนควายว่า ประสบการณ์มีอิทธิพลต่อการรับรูแอลกอฮอล์หรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย